

ΟΤΑΝ Ο ΜΟΝΤΗΣ ΜΕΤΕΦΡΑΣΕ τη «Λυσιστράτη» στην κυπριακή διάλεκτο, αυτό ήταν πράξη λογοτεχνικής δημιουργίας, πετυχημένη όχι μόνο χάρη στο ποιητικό ταλέντο και το χιούμορ του μεταφραστή-ποιητή, αλλά και στην αποκαλυπτόμενη μέσα από το καινούριο κείμενο βαθιά συγγένεια στη φύση του γέλιου του παππού Αριστοφάνη και των Κυπρίων εγγονών του (χονδρά και «μυλλωμένα», λαϊκά και εξοντωτικά). Γιατί ο Χάρης Πισίας αποφάσισε να μεταγράψει το γνωστό κείμενο «Μπαμπάδες με ρούμι» των Μ. Ρέππα-Θ. Παπαθανασίου στην κυπριακή διάλεκτο; Γιατί το Θέατρο Διόνυσος επέλεξε την κυπριακή εκδοχή του έργου, τους «Μελωμένους λουκουμάδες», για την καλοκαιρινή του περιοδεία; Οι αλλαγές που έγιναν στο κείμενο, δεν είναι ριζικές. Οι τρεις πράξεις συμπύκνωσαν σε ενιαία 80λεπτη περίπου παράσταση, η Βουλγάρα έγινε Ρωσίδα για ... τεχνικούς λόγους, οι δομές δεν έχουν διασκευαστεί, οι σχέσεις και οι πράξεις των προσώπων δεν έχουν αλλάξει. Τι, λοιπόν, επιτυγχάνεται με την αλλαγή του γλωσσικού κώδικα; Μάλλον, ακόμα και για την εύπεπτη, παρόλη τη μαυρίλα της υπόθεσης, κωμωδία των Ρέππα-Παπαθανασίου, υπάρχουν περιθώρια περισσότερου ανοίγματος προς το καλοκαιρινό κυπριακό κοινό. Η δύναμη της κυπριακής διαλέκτου, την οποία προ πολλού άρχιζε να εκμεταλλεύεται η τηλεόραση, είναι αρκετή για να δεχτούν το έργο

θερμότερα και προθυμότερα. Η όποια κοινωνική σάτιρα περιείχε το αρχικό έργο, αποδυναμώνεται στην κυπριακή εκδοχή, επειδή οι ήρωες, ενώ χάνουν την ελλαδική υπόσταση, δεν αποκτούν άλλα κυπριακά χαρακτηριστικά εκτός των γλωσσικών. Η διασκευή δεν ασχολείται με περιττή, κατά την άποψη του διασκευαστή και σκηνοθέτη Έντμοντ Νανούση, κυπριοποίηση. Οπότε οι ρόλοι δεν μπορούν να αποτελέσουν στόχους κοινωνικής σάτιρας, εφόσον προέρχονται από αδιευκρίνιστες κοινωνικές καταστάσεις. Και η κατάπτυστη ηθική τους πιο πολύ διακωμωδείται παρά σατιρίζεται. Οι διαφορές στο κοινωνικό στάτους ή μάλλον στις κοινωνικές φιλοδοξίες των δύο ζευγαριών που ερίζουν για την περιουσία του πατέρα τους, τις οποίες υπογράμμιζαν οι Ρέππας και Παπαθανασίου, εδώ ξεθώριασαν και δεν τονίζονται υποκριτικά ή ενδυματολογικά. Ο εξαμελής θίασος, με καλή καλοκαιρινή διάθεση και θετική ενέργεια, πιο άνετος και αυτός με τη γλώσσα την οποία μιλάει στην παράσταση, είναι έτοιμος να περιφέρει την παραγωγή του στις σκηνές της περιοδείας του.

Μελωμένοι λουκουμάδες, από το Θέατρο Διόνυσος. Μεταφορά στην κυπριακή διάλεκτο: Χάρης Πισίας. Σκηνοθεσία: Έντμοντ Νανούσης. Σκηνικά-Κοστούμια: Στέφανος Αθηνιάνης. Μουσική επιμέλεια: Νίκος Παπαδόπουλος. Παίζουν: Γιάννα Λευκάτη, Χάρης Πισίας, Ίνα Τσιαλή, Έλενα Χριστοφί, Χρίστος Γιάγκου, Σοφία Καλλή.